

A Győri Ítéltábla a Dr. Jaczó Dániel Ügyvédi Iroda által képviselt **felperesnek** a Groó Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes** ellen jó hírnév megsértése iránt indított perében a Győri Törvényszék P.20.910/2015/4. számú ítélete ellen a felperes által 5., az alperes által 6. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbeezett rendelkezéseit megváltoztatja és a keresetet teljes egészében elutasítja.

Mellőzi az alperesnek a felperes javára 15 napon belül fizetendő 500.000 (Ötszázezer) forint perköltségben történő marasztalását.

Köteles a felperes megfizetni az alperesnek 15 napon belül együttesen 1.179.050 (Egymillió-egyszázhetvenkilencezer-ötven) forint első- és másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság a hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárásban hozott ítéletében megállapította, hogy az alperesnek az "A" című építészeti szaklap 2011. évi X. évfolyam 2. számában „Homlokzati hőszigetelés, melyiket válasszuk ?” címmel megjelent cikkében foglalt alábbi közlések megsértették a felperes jó hírnevét:

Az alperes

- valótlanul állította, hogy a ragasztott közetgyapot homlokzati szigetelőanyag kis páraellenállása látszólagos előny. A valóság ezzel szemben az, hogy a kis páraellenállás valóságos előny. (1.tétel)

- Valótlanul állította, hogy a kőzetgyapot szigetelésnek az előnyei csak látszólagosak. A valóság ezzel szemben az, hogy a kőzetgyapot szigetelésnek valóságos előnyei is vannak. (3. tétel)
- Valótlan, hogy a kőzetgyapot szigetelés alkalmazása lényegesen több elővigyázatosságot követel. A valóság ezzel szemben az, hogy a kőzetgyapot szigetelés alkalmazása szakszerű kivitelezés esetén sem követel több elővigyázatosságot. (4. tétel)
- Valótlan, hogy a kőzetgyapot táblák kis szilárdságúak. A valóság ezzel szemben az, hogy szilárdságuk a rendeltetésüknek megfelelő, objektíve nem állítható, hogy kis szilárdságúak lennének. (5. tétel)
- Valótlan, hogy a kőzetgyapot szigetelésnek számottevően gyengébbek a mechanikai tulajdonágai. A valóság ezzel szemben az, hogy a minősített kőzetgyapot szigetelőrendszerek a műszaki előírásoknak megfelelnek. (7. tétel)
- Valótlan, hogy a kőzetgyapot fokozattan érzékeny a nedvességre. A valóság az, hogy a szakszerű kivitelezés során előforduló csapadékot elviseli. (9. tétel)
- Valótlanul állította a cikkhez mellékelt második ábra és annak képei azt, hogy a kőzetgyapot homlokzati szigetelés leázott. A valóság ezzel szemben az, hogy nem állapítható meg a második ábra és annak képe alapján, hogy azon kőzetgyapot homlokzati hőszigetelés lenne látható. (10. tétel)
- Valótlan, hogy a tűzzel szembeni viselkedése hasonló a két szomszédos kategóriába sorolt homlokzati rendszer típusnak. A valóság ezzel szemben az, hogy az „A” besorolási rendszer tűzálló, a „B” kategóriájú nem. (11. tétel)
- Valótlan, hogy a kőzetgyapot homlokzati hőszigetelés kevés hazai tapasztalattal rendelkezik. A valóság ezzel szemben az, hogy a homlokzati kőzetgyapot hőszigetelés az elmúlt évek során folyamatos hazai tapasztalattal rendelkezik. (12. tétel)

Az elsőfokú bíróság valamennyi, valótlanak bizonyult tényállítás vonatkozásában kötelezte az alperest, hogy az "A" építészeti szaklapban elégtétel adás keretében az elsőfokú ítélet rendelkező részében foglaltak szerint adjon elégtételt adó nyilatkozatot a felperes számára. Ezt meghaladóan a felperesnek a a jogsértés megállapítására , elégtételadásra további (2., 6., 8. tétel), valamint 500.000 forint nem vagyoni kár megfizetésére vonatkozó kereseti kérelmét elutasította. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 500.000 forint perköltséget. Ítéletének indokolásában megállapította, hogy a kőzetgyapot részesedése a homlokzati hőszigetelés piacán 10 %-os mértékű, e piaci részesedésből a felperes 80 %-os részesedéssel bír. A felperes a kőzetgyapot alapanyagú

szigetelőanyag előállításában az egyetlen hazai gyártó, a többi piaci szereplő csak importőr. A felperes angol elnevezése is közetgyapotot jelent, és atermékeknek a per tárgyat képező cikkrészét képező táblázatban és grafikonon való nevesítése egyértelművé tette, hogy az összehasonlítás mely gyártó termékére vonatkozik. Rámutatott, hogy a jelen perben alkalmazandó 1959. évi IV. évi törvény (Ptk.) 75. § /1/ bekezdése, valamint 78. § /1/ és /2/ bekezdése alapján a hírnévrontás valakinek a személyére vonatkozó személyiséget sértő, nyíltan vagy burkoltan kifejezésre jutatott valótlan (hamis) tényállítás (BDT 2006.1360. számú eseti döntés). Utalt arra, hogy a jogsértés megállapításának a BH 2010.294. számú eseti döntés alapján nem feltétele, hogy annak következményeként a felperes hátrányos megítélése bekövetkezzen. Rámutatott, hogy a BDT 2007.1694. számú eseti döntés alapján a Pp. 164. § /1/ bekezdéséből és 163. § /2/ bekezdéséből következően a sérelmezett tényállítások valóságtartamát a perben az alperesnek kellett bizonyítania. Utalt arra, hogy az egyes közlések akkor valósítanak meg jogsértés, ha azok valótlan jellegén túl azok sértő jellege a mindenkivel szemben azonosan alkalmazott mérce alapulvételével megállapítható (BH 2002.221., BDT 2006.1444.). Rögzítette, hogy a per tárgyat képező cikk a homlokzati hőszigetelési rendszerekre vonatkozó állítások mellett kifejezetten tartalmazott a hőszigetelő anyagokra vonatkozó hivatkozást is.

A törvényszék a "B" által adott igazságügyi szakértői vélemény, valamint az ... igazságügyi szakértői véleménye alapján azt állapította meg, hogy a kis páraellenállás kapcsán a „látszólagos előny” kifejezés használata azt jelenti, hogy a kis páraellenállás ténykérdésének a mértékét, nagyságrendjét az alperes relativizálta, kisebb jelentőségűvé tette, míg a szakértői véleményből egyértelműen az állapítható meg, hogy a kis páraellenállás jelentősége nem csekély, nem látszólagos (1. tétel). A 3. tétel kapcsán rámutatott, hogy az ... szakértői véleménye szerint a közetgyapot hőszigetelésnek épületfizikai előnyei vannak a kedvező tűzvédelmi jellemzők mellett. Ebből következően nem állapítható az meg, hogy a közetgyapot hőszigetelési rendszer előnyei mindössze látszólagosak lennének. A 4. tétel kapcsán a "B" által adott szakvéleményre alapítottnan rögzítette, hogy a közetgyapot alkalmazás nem követel több elővigyázatosságot a felperes által alkalmazott rendszernél, így szakvéleményi adat nem támasztotta alá a kereseti kérelem tárgyává tett alperesi közlést. Az 5. tétel kapcsán utalt arra, hogy a "B" által adott szakvélemény szerinti szilárdsági adatok összességében nem jelentenek kimutatható előnyt a felhasználás szempontjából. Erre tekintettel a sérelmezett újságcikknek a kis szilárdságra vonatkozó megállapítása sem bizonyult valósnak. A 7. tétel kapcsán a "B" és az ... által adott szakértői vélemény alapján megállapította, hogy az összehasonlított termékek

mechanikai tulajdonságai között nincs számottevő különbség. Kiemelte, hogy az ... által adott szakértői vélemény kőzetgyapot lemezről tesz megállapításokat és nem a szigetelőrendszeréről. A 9. tétellel kapcsolatban az ... és a "B" által adott szakértői vélemény egyezően rögzítette, hogy a homlokzaton használt kőzetgyapot lemezeket önmagában a kivitelezés során előforduló csapadék nem károsítja, így e pontot illetően sem találta bizonyítottnak a sérelmezett alperesi közlést. A 10. ponttal kapcsolatban megállapította, hogy a "B" által adott szakértői vélemény alapján az épület homlokzatokon alkalmazott kőzetgyapot termékek rendeltetésszerű használat esetén egyáltalán nem érzékenyek a nedvességre, ebből következően az alperes valótlán állítást közölt. Hangsúlyozta, hogy a szakértői véleményből következően az elemi kárnak minősülő csapadék kivételével a homlokzaton a kőzetgyapot lemezeket a csapadék nem károsítja. A 11. tétel kapcsán rámutatott, hogy a "B" által adott szakértői vélemény szerint a felperes hőszigetelő termékei A1 tűzveszélyességi osztályba, az alperes termékei E tűzveszélyességi osztályba tartoznak. A legkevésbé tűzveszélyes kőzetgyapot anyagú hőszigetelő homlokzatburkolat azzal válik A2 tűzvédelmi osztályú épületszerkezetté, hogy kéregrétege A2 tűzvédelmi osztályú, míg a legkedvezőtlenebb E tűzvédelmi osztályú EPS anyagú hőszigetelő homlokzatburkolat azáltal válik B tűzvédelmi osztály besorolásúvá, hogy a védett tér felé a szerkezetből káros mértékű füst és/vagy éghető olvadék nem tör elő. Vagyis a két termék közötti tűzvédelmi osztály besorolása számottevő különbséget tartalmaz, hiszen a felperes terméke esetében a tűzvédelmi besorolást a kéregréteg lerontotta A1-ről A2-re, míg az alperes termékénél a legkedvezőtlenebb E tűzvédelmi osztályú besorolást javította fel B tűzvédelmi osztály besorolásúvá a rendszer kialakításának módja. Utalt arra, hogy a szakértői vélemények ugyan termékekre vonatkozóan tartalmaztak megállapításokat e körben, ugyanakkor azok egyúttal a hőszigetelési rendszerekre vonatkozó megállapításokat is magukban foglalták. A rendszertípus szó vonatkozik a hőszigetelő rendszerre, az anyagában eltérő kifejezés pedig a konkrét termékekre, mindezek alapján e pontban sérelmezett alperesi kijelentés is jogsértőnek találta. A 12. ponttal kapcsolatban utalt arra, hogy a "B" által adott szakvélemény szerint a felperesi árlistában 1998-tól szerepelt a jelen perbeli cikk tárgyát képező termék. 2006-ot, vagyis a gyártást megelőzően a felperes a terméket belföldön már alkalmazta, így valótlán az az alperesi kijelentés, mely szerint a felperesi termék, illetőleg rendszer kevés hazai tapasztalattal rendelkezik.

A „Az elmúlt években megjelentek a ragasztott kőzetgyapot szigetelőanyagok a homlokzatokon” (2. tétel), a „Tönkrement szálás szigetelés - nehezebb ügy” képaláírás és az ahhoz kapcsolódó fotó (6. tétel), és a „Nagy forgalmú helyeken két méteres magasságig nem célszerű a szigetelőanyag beépítése”

(8. tétel) tételek vonatkozásában az elsőfokú bíróság a kereseti kérelmet nem találta alaposnak. A 2. tételt illetően kifejtette, hogy a "B" által adott szakértői vélemény alapján helytállónak bizonyult, hogy a felperes által alkalmazott termékek 1998-ban jelentek meg, ebből következően az alperes ezzel kapcsolatos tényállítása valós. A 6. tétel kapcsán rögzítette, hogy szakvéleményi adat nem cáfolta azt a kijelentést, mely szerint a cikk részét képező képen egy tönkrement szálas szigetelés látható. A 8. tétellel összefüggésben arra az álláspontra helyezkedett, hogy a "B" által adott szakértői vélemény szerint a vékony vakolattal ellátott hőszigetelésből készített homlokzatburkolatot nem célszerű 1,5 - 2 méter magasságig sem tömegforgalmú helyen, sem olyan területen alkalmazni, ahol rendszeresen előfordulhat, hogy a falnak bármilyen nehéz, vagy éles tárgyat, szerszámot nekitámaszthatnak. Ebből következően az ezzel kapcsolatos alperesi állítás valónak bizonyult.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kitért arra, hogy a beszerzett szakértői véleményekre, valamint arra a körülményre figyelemmel, hogy a megismételt eljárásban további szakértői bizonyítást a felek nem indítványoztak, mellőzte az alperes által bejelentett tanúk meghallgatását.

A felperes nem vagyoni kárpótlás megfizetése iránti igényét az elsőfokú bíróság arra tekintettel találta alaptannak, hogy a felperes a perbeli újságcikkkel kapcsolatban semmilyen hátrány bekövetkeztét nem bizonyította, ezzel kapcsolatban csupán általános hivatkozásokat tett.

Az elsőfokú bíróság a perköltségről a Pp. 78. § /1/ és a Pp. 81. § /1/ bekezdése alapján rendelkezett azzal, hogy az eljárásban a felperes 75 %-ban bizonyult pernyertesnek.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben kizárólag a 6. és 8. tételszámok alatt sérelmezett kijelentések vonatkozásában a kereseti kérelmet elutasító rendelkezés megváltoztatását kérte azzal, hogy az ítéletábra állapítsa meg a jogsértés tényét, egyúttal kötelezze az alperest e tételszámok kapcsán is elégtétel adására. Álláspontja szerint az ítélet indokolása nem a kereseti kérelemre reflektált. A felperes nem azt állította, hogy az újságcikk részét képező fényképen nem egy tönkrement szálas szigetelés látható, hanem azt sérelmezte, hogy a képaláírás szerint a tönkrement szálas szigetelés „nehezebb ügy”. Ez utóbbi kifejezés valóságtartamát azonban sem az ..., sem a "B" által adott szakvélemény nem támasztotta alá. Nem igazolt, hogy a kőzetgyapot könnyebben tönkremehet, így nem igaz az sem, hogy a kőzetgyapot „nehezebb ügy”. A 8. tétel kapcsán kifejtette, hogy a perbeli újságcikk úgy értendő, hogy a kőzetgyapot szigetelés

beépítése 2 méteres magasság nem célszerű, ugyanakkor a szakértői vélemények szerint a felperesi és alperesi rendszerek között mechanikai tulajdonságaikat illetően nincs számottevő különbség. A "B" által adott szakértői vélemény szerint nincs olyan szakmai ajánlás, amely a beépíthetőség magasságbeli korlátozására vonatkozna, ebből következően pedig nem igazolható az az állítás, mely szerint a kőzetgyapot beépítése 2 méteres magasságig ne lenne ajánlott. A szakvélemény e körben egyértelmű megállapításokat tett, ebből következően e kijelentés vonatkozásában is az állapítható meg, hogy az alperes valótlan közléseket fogalmazott meg.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes is fellebbezést terjesztett elő, amelyben az elsőfokú ítélet keresetnek helyt adó rendelkezései megváltoztatását, a felperesi kereset teljes körű elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a törvényszék ítélete súlyosan jogszabálysértő, megalapozatlan és ellentmondásos. Hangsúlyozta, hogy a törvényszéknek az egyes sérelmezett állítások vonatkozásában külön-külön kellett volna vizsgálnia, hogy azok alapján a felperes beazonosítható-e. Fenntartotta azt a védekezését, mely szerint a felperes neve, terméke a perbeli újságcikkben nem jelent meg. A perbeli újságcikk nem termékeket, hanem hőszigetelési technológiákat, rendszereket elemzett, ebből következően nincs olyan termék, amely alapján a perbeli újságcikk alapján a felperes személye azonosítható lenne. Hangsúlyozta, hogy a felperesen kívül más cégek is forgalmaznak Magyarországon kőzetgyapot termékeket. Az alperes mindössze szakmai véleményének adott hangot, ennek jogsértő jellege nem állapítható meg, mert a szabad vélemény-nyilvánítás jogát az Alaptörvény biztosítja. Utalt arra, hogy az általa megfogalmazott vélemény-nyilvánítás a való tényekből okszerűen levont következtetés volt (BDT 2006.1376. számú eseti döntés). A homlokzati szigetelőanyag kis ellenállásának minősítése, nevezetesen az, hogy ez valós, vagy látszólagos előny-e, a szabad vélemény-nyilvánítási jog körébe tartozik. Az elsőfokú bíróság pontatlanul idézte az újságcikket, amikor azt rögzítette, hogy az alperes állítása szerint „A kőzetgyapot szigetelésnek az előnyei csak látszólagosak” tekintettel arra, hogy a „csak” minősítést az újságcikk nem tartalmazta. Álláspontja szerint iratellenes és a szakértői véleménnyel is ellentétes az a bírósági megállapítás, amely általánosságban vélelmezett jogsértést, amelynek nincs a szöveggörnyezetből ténylegesen megállapítható alapja. A kőzetgyapot kedvező tűzvédelmi jellemzőit maga a szakértő is alátámasztotta szakvéleményében, és azt az alperes is tételesen kiemelte a sérelmezett újságcikkben, így e vonatkozásban jogsértés nem valósult meg. Iratellenesen jutott arra a következtetésre az elsőfokú bíróság, hogy a 4. tétel alatti közlés jogsértő volt, mivel "B" a szakértői véleményében maga is hivatkozott arra, hogy a kőzetgyapot esetében az alapfelülettel támasztott követelmények nem egyszer magasabbak, mint az EPS esetében. Az 5. tételt

illetően a beszerzett szakértői vélemények alátámasztották az alperesi közlés valóságtartamát. A 7. tételt illetően az elsőfokú ítélet alapjául szolgáló szakértői vélemény nem a felperes által gyártott termékre, hanem a szigetelőrendszerre vonatkozott. Jogsértő és következetesen elfogult az az elsőbírői álláspont, amely a „kőzetgyapot lemez” fordulatot eleve a felperessel azonosítja. A 9. tételt illetően ugyancsak arra hivatkozott, hogy a bíróság megalapozatlanul társította az alperesi állítást a kőzetgyapotra, illetőleg vonatkoztatta azt kizárólagosan a felperes termékére. Hangsúlyozta, hogy a sérelmezett újságcikkben nem a felperes által hivatkozott és kifogásolt mondat szerepelt, az alperesi tényállításokat pedig a **"B"** féle szakértői vélemény alátámasztotta. Kiemelte, hogy az alperes állítása termékmegjelölést nem tartalmazott. Alaptalannak találta a 10. ponttal kapcsolatos ítéleti rendelkezést. Az alperes nem állította az elsőfokú bíróság ítéletében rögzített tényállás szerint azt, hogy a „kőzetgyapot homlokzati szigetelés leázott”, ilyen kitételt a cikk nem tartalmaz. Az elsőfokú bíróság ítélete ellentmondásosan tartalmazta azt, hogy „az sem állapítható meg, hogy a képen kőzetgyapot homlokzati szigetelés látható”. Mindezek alapján a felperes jó hírnevét sértő közlés megállapítására nem kerülhetett volna sor. A 11. tétel esetében hangsúlyozta, hogy a termékek nem azonosíthatóak a rendszerekkel, a szakértői vélemény nem a szigetelőrendszerek tűzvédelmi besorolását vizsgálta, így a perben jogsértés megállapításának alapjául bizonyítékként nem vehető figyelembe. A 12. tétel kapcsán utalt arra, hogy a törvényszék tévesen valamennyi alperesi állítást eleve a felperesre vonatkoztatta, ugyanakkor a kiegészítő szakértői vélemény szerint sem került sor felmérésre a felhasználók körében, így nem állapítható meg, hogy az alperes egyértelműen valótlan tényről állított volna.

Az ítélet tábla az elsőfokú ítéletet a fellebbezési kérelmek és ellenkérelmek korlátai között (Pp. 253. § /3/ bekezdés) bírálta felül és megállapította, hogy az alperesi fellebbezés alapos, a felperesi fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos:

A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság a szükséges és egyben elégséges körben a bizonyítási eljárást lefolytatta, a tényállást helyesen, a bizonyítékok okszerű mérlegelésével állapította meg, de abból téves jogi következtetésre jutott.

Előrebocsájta az ítélet tábla, hogy a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság ismételen úgy szerkesztette meg az ítéletét, hogy abba befénymásolta a sérelmezett újságcikket, majd ezt követően az ítélet megismétli, szó szerint idézi a kereseti kérelem tárgyát képező alperesi közlést.

Amint arra az ítéltábla már a hatályon kívül helyező végzésében is rámutatott, a Pp. 220. és 221. § /1/ bekezdéséből, valamint a Pp. 195. § /1/ bekezdéséből következően a kereseti kérelem tárgyává tett újságcikk mechanikus fénymásolása nem felel meg az ítélettel szemben támasztott formai követelményeknek. Az elsőfokú bíróság ezt az ítéletszerkesztési megoldást azzal indokolta, hogy ennek hiányában a per tárgyát képező alperesi írás grafikus elemei, ábrái kiemelt jelentőséggel bírnak, azok megfelelő rögzítése, az ezen alapuló bizonyíték értékelése szükségessé teszi az újságcikk fénymásolását. Az ítéltábla álláspontja szerint a grafikus elemek leírhatóak, ismertethetőek ugyanúgy, mint minden más jogvita tárgyát képező vizuálisan érzékelhető tény (pl. baleseti sérülés jellege, káresemény helyszíne) ebből következően szükségtelen a Ptk. 78. § /1/ bekezdésére alapított kereseti kérelem esetén az annak alapjául szolgáló újságcikk befénymásolása az ítéletbe, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásából a fénymásolt lapokat az ítéltábla mellőzte.

Az elsőfokú bíróság által is hivatkozott, a jelen perben alkalmazandó Ptk. 78. § /1/ bekezdése szerint a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jó hírnév védelmére is. A 78. § /2/ bekezdés úgy rendelkezik, hogy a jó hírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel, vagy való tényt hamis színben tüntet fel. A Ptk. 78. § /1/ bekezdésére alapított jó hírnév sérelme esetén is megfelelően alkalmazandó a PK 12. számú kollégiumi vélemény. Ennek indokolása szerint a jogsértés elbírálásánál nem lehet a használt kifejezéseket elszigetelten vizsgálni, tekintettel kell lenni a szövegkörnyezetre is, és az egymáshoz tartalmilag szorosan kapcsolódó, egymással összetartozó részeket összefüggésükben kell vizsgálni.

A perbeli újságcikk egészének szövegösszefüggéseire tekintettel az állapítható meg, hogy az alperesi közlemény hőszigetelő homlokzatrendszereket hasonlított össze, és ezen belül tért ki az egyes rendszereket alkotó termékekre, anyagokra. Az ásványi szálal homlokzati szigetelőrendszerek kiépítéséhez a felperes által is gyártott közetgyapot szükséges. Ebből azonban - az elsőfokú bíróság álláspontjával ellentétben - nem következik az, hogy az e rendszerre vonatkozó állítások alapján a felperes minden esetben egyértelműen azonosítható lenne, mivel ilyen rendszert más is kivitelez, az ahhoz szükséges anyagokat az elsőfokú ítélet megállapítása szerint is más cég is forgalmaz. A felperes neve ugyan valóban részben azonos az általa gyártott termékekkel, de - amint azt az elsőfokú ítélet is megállapította - a felperes e termékeknek nem kizárólagos forgalmazója.

Mindezekre tekintettel helytállóan hivatkozott az alperes arra, hogy a perbeli újságcikk alapján a felperes személye nem volt azonosítható.

Ugyanakkor a felperes azonosíthatósága mellett is téves az az elsőbírói álláspont, mely szerint a sérelmezett cikkrészletek jogsértőek lennének. A Ptk. 78. § /1/ bekezdésére alapított kereseti kérelmek vonatkozásában következetes az az ítélkezési gyakorlat, mely szerint személyiségi jogi perben tudományos, szakmai viták, nézetkülönbségek nem dönthetők el (...i Ítéltábla Pf.V..../2010/5., ... Pfv.IV..../2016/4.). Szakmai környezetben az éles kritikai hangnem indokoltságának szakmai megítélése meghaladja a személyiségvédelem kereteit. A szakmai alapokon nyugvó kritika nem valósít meg jogsértést, ha az megfogalmazásában erőteljes ugyan, de nem lépi túl a szabad vélemény-nyilvánítás alkotmányos határait. A Ptk. 78. § /1/ bekezdésére alapított kereseti kérelem esetén nem hagyható figyelmen kívül az sem, ha a sérelmezett közlések olyan szaklapban jelentek meg, amelyet szakemberek olvasnak, ahol a kifogásolt közléseket nem az átlagolvasó szemszögéből kell vizsgálni (...i Ítéltábla 2.Pf..../3/II.).

Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság tévedett, amikor az építészeti szaklapban közzétett, alapvetően az alperes szakmai véleményének tekintendő közléseket a Ptk. 78. § /1/ bekezdésébe ütközőnek ítélte meg.

Ezért az ítéltábla az elsőfokú ítélet megfellebbezett rendelkezéseit a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján megváltoztatta, és a felperes kereseti kérelmét teljes körűen elutasította.

Az elsőfokú eljárás során az alperes összesen 549.050 forint szakértői díjat előlegezett. A 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § /1/, /2/ és /3/ bekezdése alapján az alperesnek járó ügyvédi munkadíj 400.000 forint. A ...i Ítéltábla a Pf.I..../10/I. számú végzésében az alperesnek a korábbi másodfokú eljárásban felmerült költségét 100.000 forintban állapította meg. A másodfokú eljárásban felmerült alperesi ügyvédi munkadíj a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § /1/, /2/, /3/ és /5/ bekezdése alapján 100.000 forint. Az ügyvédi munkadíjak Áfa-t is magában foglaló összegét az ítéltábla valamennyi esetben a kifejtett ügyvédi tevékenység mérlegelésével határozta meg. Ebből következően a felperes által a Pp. 78. § /1/ bekezdés és 239. § alapján az alperesnek fizetendő első- és másodfokú eljárási költség összesen 1.179.050 forint.

A felperes mind a korábbi, mind a jelen fellebbezésén lerótt 48.000 forint illetéket. A hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárás az Itv. 51. § /1/ bekezdése alapján illetékmentes, ugyanakkor a Ptk. 78. § /1/ bekezdésére

alapított perben az Itv. 62. § /1/ bekezdés f./ pontjából következően az eljárás illetékfeljegyzési jogos. A felperes mindkét esetben megfizette a 48.000 forintos fellebbezési illetéket, az alperes egyetlen egy esetben sem rótt fellebbezési illetéket. Az alperes részére feljegyzett fellebbezési illetéket a teljes elvesztessége folytán a felperes köteles az államnak megfizetni. A felperes a jelen fellebbezésén lerótt 48.000 forint illetéket az Itv. 51. § /1/ bekezdésében írtak ellenére azért nem igényelheti vissza, mert egyúttal köteles az alperes részéről feljegyzett 48.000 forint fellebbezési illeték megfizetésére is, aminek így eleget tett.

Győr, 2016. évi november hó 10. napján

Dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr. Szalay Róbert sk.
előadó bíró

Dr. Bajnok István sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó